

1684-5.

Շնորհօք ամենագօրին Աստուծոյ և սիրով Ս. Հոգւոյն կենարարի՛ աւարտեցաւ Մաշտոցս ի թվին ՌՃԼԳ, ի քաղաքին Ռուջուխ, ի հովուպետութեան Տեառն Եղիազար կաթողիկոսին Էջմիածնի, ձեռամբ մեղապարտ անարժան և անիմաստ գրչիս Ըստամպօլցի Տիրատուր գրչի։..

1684.

Յանկ Մաշտոցիս զոր է գրաց
Զոր դուք կամիք զըտէք թված.
Մի՛ ձանձրանայք աշխատանաց.
Սորա մէջ շատ գանձ է պահաց.
Բարթամութիւնս եկեղեցւոյ
Մեր ուղղափառ սուրբ հաւատոյ.
Որպէս պարտեզ լի պտղով գոյ,
Կու տայ ծաղիկ պէսպէս գունոյ.
Հոգեւոր գոյնքըս զարդարեն
Հոգիս մարդկան մխիթարեն.
Որք ի մեր Լուսաւորչի են՝
Ի մեր Սուրբ Գրիգորին լսեն.
Մեր Հայոց ազգիս պարծանք է.
Որք եւթն խորհուրդ կատարէ,

Մաշտոցըս զայս թող լաւ պահէ,
Որ Հոովմայեցւոց ուղղափառ է:
Լեհաց երկիրըս սիրեցի,
Ի Լով Մաշտոցըս գըրեցի,
Ի ազգիս մերոյ մատուցի.
Քահանայից գործիք լիցի՝
Ի թվականիս Փրկչին մերոյ
Հազար և վեց հարիւր թվոյ.
Ութսուն և չորս նոյն համարոյ.
Յուլիս երեսուն. վերջն է ծրոյ:
Ես Տէր Յակոբըս անպիտան
Ի Գրիգորենց մականուն տան.
Անարհետոս զերս որք ստանան,
Իբր անարժան առնեն յիշման:

[Ի Մայիսպեքեան գրատան Ֆիրենցայ].

1684.

Զեր և ամենեցուն եմ ծառայ պատրաստական՝ Վարդան
Ծընունդ Գըռզըւոյ, Խախտեաց ստորոտոյ. [Յունանեան,
Սընունդ Թոխատու՝ որ մերձ Կոմանու.
Վարժեալ զհայկականն ի Վաղարշապատ
Եւ զհոռոմէականն ի Լէօնապատ,
Ի վարժարանի մեծ Վեհապետին
Օծելոյն Փրկչի երեսփոխանին.
Որ զայս դուզնաքեայ ձեզ նուիրեցի,
Գրաւական միւսոյն զոր վերոյ գըրեցի՝
Ի ներմարմնութեան Աստուծոյ Բանին
Հազար և վեցհարիւր 84 ամին.
Իսկ ի հայ թուին որ եղաւ ի Դուին,
Հազար և հարիւր երեսուն երեքին.